

Københavns og Vartov Valgmenigheder

December 2023 Nr. 4

Historien får mening

Tredje søndag i advent: Mattheusevangeliet 11,2-10

En engelsk historiker har ganske vist sagt, at historien er den ene forbandede ting efter den anden. Det er én måde at betragte det på. Og rigtigt er det jo, at mens man lever i historien, kan det være svært at få øje på en indre mening eller en indbygget værdi. Først bagefter kan man prøve at konstruere forklaringer på, hvorfor det gik, som det gik. Først da kan man sige, hvad der havde værdi, og hvor meningen var. Angela Merkel sagde det engang i festsalen på Københavns Universitet, da hun af en statskundskabsstuderende blev spurgt om, hvilke samfundsdynamikker der havde været bestemmende for hendes beslutninger, og hvorledes det kunne være gået, hvis hun havde handlet anderledes. Hun svarede venligt: "Det er Deres opgave at fortælle mig det. Jeg er politiker, ikke politikhistoriker." Ikke desto mindre kan man lære meget af historien. Fx historien om Johannes Døberen.

Johannes Døberen er en fast del af persongalleriet omkring Jesus. I alle fire evangelier hører han på forskellig vis til

Jesu forhistorie. Hans egen personlige historie kender man ikke så lidt til. At han er en historisk person, er selvfølgelig hævet over enhver tvivl. I modsætning til Jesus, hvis historiske eksistens man heller ikke betvivler, er Johannes Døberen omtalt af en samtidig jødisk historiker, der ikke kender evangelierne. Men hvordan var han så, denne Johannes, historisk set?

Alle kilder peger på, at han var én blandt flere jødiske dommedagsprædikanter i tiden omkring vor tidsregnings begyndelse. Han har sikkert forestillet sig, at Gud snart ville gribe ind til fordel for sit folk og befri det for den romerske besættelsesmagt. Måske tænkte han, at Guds hævn og gengældelse ville komme som en dommedag med verdens undergang, så de uretfærdige skulle straffes og de retfærdige belønnes. I hvert fald anså han det for vigtigt at forberede sig til det kommende. Derfor forkyndte han, at jøderne skulle vende om til deres Gud, for folket måtte jo være på afveje, siden de havde mistet magten i deres eget land.

Derfor skulle de vende om til Gud og rense sig for deres synder ved en symbolsk neddykning i Jordanfloden, kaldet en dåb. Johannes-dåben omtales den nogle gange som. Johannes har sikkert selv levet op til sin forkyndelse gennem sin livsførelse med streng afholdenhed. Han klædte sig ubekvemt i tøj af kamelhår og spiste græshopper og vild honing for dermed symbolsk at markere, hvordan omvendelse og bod var nødvendig. Han har sikkert også kritiseret kongen, Herodes Antipas, offentligt. Herodes havde ladet sig skille fra sin første hustru, der var en kongedatter fra en af nabostaterne, for at gifte sig med sin svigerinde, Herodias. Herodes Antipas' ægteskabsbrud udløste krig, og hans hær blev til sidst udsløjet af den forsmåede svigerfar. Det var nok Guds straf for hans utugt, mente nogle. Johannes Døberen havde i hvert fald forinden anklaget ham for at forsynde sig mod Guds lov. Derfor blev han fængslet og henrettet.

Så meget kan vi historisk set være ret sikre på. Men det hele havde været en ligegyldig detalje i jødernes historie, havde det ikke været, fordi Jesus fra Nazaret havde tilsluttet sig Johannes Døberen. Jesus selv lod sig symbolsk døbe til syndernes forladelse af Johannes. Var det ikke sket, ville Johannes' liv og død have været uinteressant for os. Det havde været en tilfældig ting i den række af forbandede ting, der udgør historien. Ligesom Judas Galilæeren og andre dommedagsprædikanter fra den samme periode, som med rette kun interesserer de allerfærreste. Var Johannes ikke kommet i forbindelse med Jesus, var der intet kommet ud af hans liv. Han ville ikke have efterladt sig andet end en ubetydelig notits i den jødiske historikers store bog. Men i kraft af Jesus blev Johannes' historie andet og mere, end han selv kunne gøre den til. Hans historie blev indledningen til verdens mest kendte historie, evangeliet om Jesus Kristus. Ved at blive inddraget i den historie

fik Johannes' liv en ny betydning, der langt overgik den, som han selv kunne tillægge det. Hans forkyndelse af en forestående dommedag blev til forudsætningen for gudsrigets komme. Hans prædiken om bod og omvendelse blev til indledningen på frelsen og gudsrigets komme. Hans dåb til syndernes forladelse blev baggrunden for dåben med Helligånden. Johannes kunne være blevet en af historiens utallige mislykkede eksistenser med et forfejlet budskab, men han blev en del af historiens opfyldelse. Hans historie blev meget vigtigere og meget mere indholdsfyldt, end han havde kunnet forestille sig. Fordi han blev inddraget i Jesu historie, lykkedes han mere end han selv kunne vide.

Det er den indholdsmættede historie om Johannes Døberen som forhistorie til historiens opfyldelse, som findes i evangelierne. Her i Matthäusevangeliet giver han selv udtryk for det. Fra fængslet sender han bud og vil vide, om Jesus er den kommende. For den kommende fylder Johannes' liv med indhold. Er Jesus den kommende, får Johannes' liv mening, så lykkes det, selv om han står lige foran sin død. Hvis Jesus er den kommende, er Johannes forløberen, der har beredt vejen for ham. Hans liv har fået ny mening, fordi det er blevet en del af Jesu historie, historiens opfyldelse. Det er det, Jesus siger, når han kalder ham en, der har banet vejen.

Det kan vi lære af Johannes Døberens historie, men meningen med evangeliet i dag ligger ikke i den fortidige historie om ham. Meningen ligger slet ikke i fortiden. Meningen kommer, når den kommer til os, så vi møder den og den ændrer os. Fortiden ændrer ikke noget. Hvis fortiden skal ændre noget, skal man opleve den igen. Så skal den komme til en. Derfor skal vi hvert år opleve den bibelske historie gentage sig, så den kommer til os og inddrager os i sin historie.

Og det gør den nu i adventstiden, hvor mørket sænker sig, og kulden trænger ind på os, mens dekorationerne og pynten fylder gaderne, og først og fremmest minder os om, at det hele ville være ligegyldig udsmykning og falske kulisser, var det ikke for udsigten til det kommende. Uden det ville det hele være mislykket og forfejlet. Og man kan se sig omkring og se fortravlede juleforbrugere og forjagede juleforberedelser og tænke, at uden det kommende ville det ikke være andet end tomhed og jagen efter vind. Og ser man på sig selv, når man føres med i tidens krisestemning og påvirkelse af strømmen af nedslående nyheder, mens man forpligtes til at deltage i traditionelle julefrokoster og julearrangementer, kan man spørge sig, hvor meningen skulle være, hvis den ikke kom til en. For det er advent, og vi venter på den kommende, der skal komme og fylde vores liv med mening. Når han kommer, inddrager han os i sin historie. Når han kommer, er det opfyldelsens tid, så lever vi i den tid, hvor meningen kom til os. Når han kommer, bliver vores liv til en del af historien om forholdet mellem Gud og mennesker, for vi er de mennesker, som Gud selv kom til i sin søn. Så får vores liv en anden og større mening, end vi selv kan give det. Vores liv kunne være en ubetydelig detalje i rækken af historiens forbandede ting, hvis ikke meningen kom til os, og gjorde vores liv til en del af en historie, der er større end os selv. For vores liv bliver en del af opfyldelsens historie, når den kommende kommer til os.

For det er opfyldelsen, at Guds søn fødes som et menneske og får en historie med lidelse, død og opstandelse, hvor han åbenbarer Gud i dette menneskeliv. Han viser os, at det er i dette sårbare menneskeliv, at Gud er til stede. Den historie indeholder alt det, som vi ikke kan selv og ikke kan sige os selv. For nu er Gud i menneskelivet, og menneskelivet får mening af, at Gud lever det. Den historie

inddrages vi i. Ikke i dens forhistorie som Johannes Døberen, men i dens efterhistorie, hvor alting får mening og værdi af hans historie. Som Johannes Døberens liv ikke blev mislykket og forfejlet, fordi *han* kom, mislykkes og forfejles vores liv ikke, fordi *han* er kommet. Han kommer og lader guddomsmagten komme til udtryk i det sårbare menneskebarn i krybben og i den forpinte mand på korset, så det bliver tydeligt, at intet menneskeliv er så mislykket og forfejlet, at Guds magt ikke kan komme til udtryk i det.

Livet som følge af hans liv skal ikke efterfølgende vurderes og bedømmes. Meningen og værdien skal ikke tillægges det bagefter. Som en konsekvens af hans historie kan det enkelte liv ikke være en forbandet ting i rækken af forbandede ting. Så kan der ikke være tale om at blive en ligegyldig detalje i historien eller en mislykket eksistens, for selve det liv, vi lever, har mening og værdi ved at været et menneskeliv, som det menneskeliv Guds søn selv levede. Som inddraget i hans historie er vores historie meningsfuld og værdifuld, fordi det er blevet klart, at det er i den historie, at Gud åbenbarer sig. Vi kan så leve vores menneskeliv som en konsekvens af, at Gud selv åbenbarer sig i det. Vi kan leve det i bevidsthed om, at ethvert liv har værdi, uanset hvor forfejlet og mislykket det måtte se ud. Derfor venter vi i adventstiden. Vi venter, at han skal komme og give vores liv den mening, som vi skal leve i og leve ud i vores historie sammen og med hinanden.

DDS 78 – 74 – 89 --- 508 – 72 – 91

Tiden kalder på Grundtvig

Da jeg for nylig fortalte en bekendt, at både DR og TV2 investerer i store Grundtvigproduktioner i løbet af de kommende år, sagde vedkommende efter grundig overvejelse: ”Jamen, der er jo ikke tale om jubilæumsår. Grundtvig er født i 1783 og død i 1872, så hvorfor kommer det netop nu?” Til det er der kun at sige: I sandhed et godt spørgsmål.

Grundtvigs liv som dramaunderholdning

Det er stadig begrænset, hvad vi ved om den kommende TV2-produktion. Men det forlyder, at man i samarbejde med Nordisk Film planlægger en større dramaserie i to gange seks afsnit om Grundtvigs liv med særligt fokus på venskabet med dronning Caroline Amalie. Manuskriptforfatter Maya Ilsoe, der har stået bag DR’s julekalendere “Absalons Hemmelighed” og “Pagten” samt dramaserien “Arvingerne,” og som har vundet flere priser for sit arbejde, står for manuskriptet. Det er altså en af landets dygtigste og mest erfarne manuskriptforfattere, der har fået ansvaret for at skabe fortællingen, som man efter sigende går i gang med at optage i 2025.

Grundtvig er et fyrtårn

Men allerede næste år præsenterer DR en dramadokumentar i tre afsnit. DR skriver om den på sin hjemmeside: “Serien er tre nedslag i de mest afgørende perioder af Grundtvigs liv, der dækker over de vigtigste sider i hans virke: digteren, præsten og politikeren. De er nøje udvalgt ud fra en omfattende research og i samarbejde med førende Grundtvigeksperter og -forskere, som også medvirker i serien.”

I serien er man ifølge DR blandt andet med, da Grundtvig skriver ”Dejlig er den himmelblå”, da han bliver præst i Vartov Kirke, og da han som politiker er med ved Grundlovens tilblivelse og vedtagelse. Blandt skuespillerne er Laura Bro, Ulrich Thomsen, Nicolaj Kopernikus, Kirsten Lehfeldt og Jesper Asholt. Sideløbende med dramadokumentaren planlægger DR en serie om Grundtvig og hans virke i 1800-tallets Danmark af historie- og kulturformidleren Liv Thomsen, der har stået

bag en lang række af DR’s historieprogrammer. Som om det ikke er nok, er det store Grundtvigfokus et af tre såkaldte fyrtårnsprojekter, DR lancerer i løbet af 2024 og 2025. Projekterne har det til fælles, at de rulles ud over alle DRs platforme, altså både TV, radio, hjemmeside og sociale medier. Eftersom DR via de forskellige kanaler har kontakt med langt størstedelen af landets indbyggere, kan de sørge for, at danskerne får øjnene op for “særlige temaer om vores land, historie og samfund, som er værd at dvæle ved,” som DR selv formulerer det. Det er således håbet, at fyrtårnsprojekterne kan “samle generationer om vores fælles historie og land og give ny viden, nuancer og perspektiv på Danmark og den verden, vi er en del af i dag.”

Grundtvig binder sammen i urolige tider

Dermed er vi tilbage til min bekendtes spørgsmål: Hvorfor netop nu? Hvorfor har vi (også) brug for Grundtvig i disse år? Programchef i DR, Anne Garlich, forsøgte at svare på spørgsmålet, da dramadokumentaren blev lanceret:

“For ham [Grundtvig] var fællesskabet altafgørende for et lands og et folks overlevelse gennem forandringer. For det er gennem fællesskabet, at vi styrkes. En tanke, der ikke er så fremmed for os i dag, hvor vi selv står i en verden i forandring og igen og igen mærker, hvilken enorm styrke det har, når vi samler os. For bare tre år siden samlede vi os i coronakrisen, i dag samler vi os, når verden er i krig, når klimakrisen raser, og når vores demokrati trues. Kriser forbinder, og det har de gjort i over 200 år, og det er historien om Grundtvig et tydeligt billede på.”

Anne Garlich og DR anser åbenbart Grundtvig for at være et slags vidundermiddel, der kan binde det sammen, som ellers står i fare for at glide fra hinanden.

Grundtvig viser, at livet ikke er enkelt

Der er dog også andre grunde til, at Grundtvig taler ind i tiden, også set i relation til den medievirkelighed, DR og TV2 begge er

væsentlige dele af. For ud over at producere drama og underholdning er DR og TV2 også markante nyhedsformidlere, og en af parametrene for god og effektiv nyhedsformidling er, at den er enkel og letforståelig.

Groft forenklet vil enhver nyhedschef, redaktør og journalist i deres daglige arbejde tænke nogenlunde således: Nu står vi over for en kompleks problemstilling, for eksempel fjendtlige invasioner, manglende behandling i sundhedsvæsenet eller langsommeligheden i den grønne omstilling, men det er vores opgave at formidle det klart og forståeligt. For at gøre det enkelt bygger vi det op som en konflikt, hvor vi først fortæller historien fra den ene side og så fra den anden side. Dernæst tilsætter vi en person, der lider under det pågældende problem. Til sidst krydrer vi det med en politiker, der lover, at nu skal der altså også ske noget.

Naturligvis er nyhedschefer, redaktører og journalister godt klar over, at virkeligheden ikke er så enkel. Men deres tankegang og arbejdsmetode er et ærligt forsøg på at gøre det, der er svært, ja, i visse tilfælde umuligt at forstå, lettere at begribe.

Men vi lever i tider, hvor kompleksiteten ser ud til at vokse dag for dag, hvorfor det journalistiske forsøg på at forenkle problemstillingerne oftere og oftere lider nederlag. Klimakatastrofer, krige og konflikter kan ikke reduceres til den enkle model, som let tilgængelig nyhedsformidling bygger på.

Alt dette kan Grundtvig naturligvis ikke være en løsning på. Men Grundtvig er selv, når man betragter hans livsforløb og udvikling, et enestående sindbillede på, at menneskelivet er komplekst, sammensat og i mange tilfælde modsætningsfyldt.

Nyhedschefer, redaktører og journalister vil nu næppe kaste sig over en form for grundtvigsk nyhedsformidling, hvor alle nuancer og facetter skal med. Faktisk er det heller ikke ønskeligt, hvis det blev gjort konsekvent. Men når så store medievirksomheder så massivt satser på Grundtvig og hans liv, viser det, at man også her forholder sig til, at menneskelivet og formidlingen af det kræver blik for det komplekse og modsætningsfyldte.

Åh, friheden

Der er nok også en tredje grund til, at DR og TV2 er optaget af Grundtvig i disse år, hvilket er forbundet med forståelsen eller fornemmelsen for frihed.

Som danskere elsker vi frihed og er ikke i tvivl om, at vi er verdensmestre i det. Ja, faktisk vil mange danskere i den forbindelse kunne citere et Grundtvigsord, nemlig de fortærskede, men samtidig sande ord om, at vi skal bygge samfund på "frihed for Loke såvel som for Thor."

Netop i disse år oplever vi imidlertid både herhjemme og ude i verden, at de mange friheder, vi opfatter som en selvfølge, er under pres: Trosfriheden. Ytringsfriheden. Forsamlingsfriheden. Samtidig med at vi fornemmer, at den enkeltes frihed over for fællesskabet er til debat. Også disse forhold er komplekse og lader sig vanskeligt bestemme entydigt, men man kan sige, at friheden samlet set er i bevægelse. Og hvem er det, vi sammen med DR og TV2 vender os til i denne situation? Hvem er det, vi automatisk tager til indtægt for, at friheden er helt grundlæggende for vores samfund? Det er naturligvis Grundtvig.

En pointe Anne Garlich også pegede på, da DRs dramadokumentar blev præsenteret.

"Når vi har valgt at skildre Grundtvig, er det, fordi han har haft enorm betydning for vores kulturarv, og hans tanker og ideer har haft indflydelse på meget af det, vi i dag betragter som en selvfølge: Vores demokrati, vores ytringsfrihed, vores adgang til uddannelse, vores foreningsliv, efterskoler og højskoler og ikke mindst de sange, vi i generationer har sunget til højtider og på de store mærkedage i livet."

Så hvorfor nu?

Hvorfor netop nu, spurgte min bekendt. Det ærlige svar er vel, at det på én gang er tilfældigt og tidstypisk, at DR og TV2 samtidigt kaster sig over store Grundtvigproduktioner. For os andre understreger det pointen, at selv om vi ikke befinder os i et jubilæumsår, så er Grundtvig stadig aktuel.

*Heiner Lützen Ank,
formand for Vartov Valgmenighed*

De grundtvigske valg- og frimenigheder anno 2044

På *menighedsrådet* den 5. februar kl. 19.30 vil formand for foreningen for grundtvigske fri- og valgmenigheder Laura Lundager Jensen tale om følgende spørgsmål: Er der en nødvendig plads til de grundtvigske valg- og frimenigheder i fremtidens kirkelige landskab? De frie menigheder har deres styrke i at være små og stærke fællesskaber, hvor vi ikke alene mødes og går til gudstjeneste for vores egen skyld, men også for at fastholdes og fastholde fællesskabet. Spørgsmålet er, om de former for menighedsfællesskaber er på retur, i takt med at vi er blevet mere individuelle i vores tro? Har vi stadig behov for fællesskabet omkring gudstjenesten - og hvis ikke, er der så behov for valg- og frimenighederne?

Studiekreds: Væksttanken hos Grundtvig

Studiekredsen 2023 ledte frem til drøftelser af spørgsmålet om vækst i kristentroen. Den tematik vil vi tage op og belyse fra forskellige vinkler med udgangspunkt i nogle af N.F.S. Grundtvigs tekster.

Vi mødes i præsteboligen følgende *mandage kl. 15.30 – 17.00: 12., 19., 26. februar.*

Det er ikke nødvendigt at have deltaget i studiekredsen 2023, for temaet vil blive behandlet helt forfra.

Tilmelding til Jesper Tang Nielsen (jtn@kvvv.dk).

Overrækkelsen af gaven i forbindelse med Jespers doktorafhandling

I efteråret 2023 forsvarede Jesper sin doktorafhandling ved Københavns Universitet. I forbindelse med dette blev der samlet ind blandt menighedernes medlemmer, en indsamling, der bestod i et økonomisk bidrag til den doktorring, Jesper nu har ret til at bære. Efter gudstjenesten den 21. januar 2024 i Vartov Kirke er Vartov Valgmenighed vært ved en lille reception, hvor Jesper formelt får overdraget gaven, og hvor der vil være mulighed for at høre lidt om doktorafhandlingen og se Jespers doktorring.

Med venlig hilsen
Doris Ottesen og Heiner Lützen Ank

Hvad betyder kirken for krigen i Ukraine?

Oplæg til debat på *menighedsrådet* den 11. marts ved ph.d. Emil Hilton Saggau.

Krigen i Ukraine har dybe kirkelige rødder. De russiske politiske og religiøse lederes forståelse af Ukraine, byen Kyiv og vesten er tæt forbundet med den russiske ortodokse kirke. Men også den ukrainske selvforståelse og ønske om selvstændighed er tæt forbundet med kirkerne. Dette kom særligt til udtryk, da den ukrainske ortodokse kirke løsrev sig fra russisk indflydelse og blev selvstændig i 2018. Hvilken funktion har kirken i krigen? Hvordan bruges kirken til at udforme national selvforståelse? Og hvilken betydning – om nogen – har den ortodokse kirke i forhold til russisk og ukrainsk mentalitet?

Læsekreds om Selma Lagerlöf i Immanuelskirken

I Immanuelskirken vil der hen over vinteren blive afholdt 5 litteraturmøder om den svenske nobelpristager Selma Lagerlöfs (1856-1940) liv og værk. Ved hvert møde kommer Doris Ottesen med et oplæg om det værk, der er aftensens tema, hvorefter der er fri drøftelse blandt deltagerne

Litteraturmøderne finder sted på følgende *onsdage kl. 17-19: 13.12, 17.1, 7.2, 6.3 og 11.4* med emner i nævnte rækkefølge: Selma Lagerlöf liv og værk, ”Gøsta Berlings Saga”, ”Jerusalem”, ”Niels Holgersens forunderlige rejse”, ”Køresvenden”, ”Kejseren af Portugalien”.

Det kræver ingen forkundskaber at deltage. Enhver er meget velkommen.

Elektronisk nyhedsbrev

Københavns og Vartov Valgmenighed har i samarbejde lavet et elektronisk nyhedsbrev, der skal komme pr. mail 4-6 gange om året. Indholdet vil dels være en hilsen fra præsten, dels påmindelser om arrangementer og møder samt beretninger fra livet i menighederne.

Man kan tilmelde sig nyhedsbrevet ved at sende en mail til jtn@kvvv.dk

Husk i øvrigt, at menighederne er på Facebook under navnet ”Vartov Kirke – Immanuelskirken”.

Kalender

Onsdag 13. december kl. 17.00. Læsekreds i Immanuelskirken: Gøsta Berlings Saga

Onsdag 17. januar kl. 17.00. Læsekreds i Immanuelskirken: Jerusalem

Søndag 21. januar: Gaveoverrækkelse efter gudstjenesten i Vartov Kirke

Mandag 5. februar kl. 19.30. Menighedsmøde ved Laura Lundager Jensen i menighedssalen

Onsdag 7. februar kl. 17.00. Læsekreds i Immanuelskirken: Niels Holgersens forunderlige rejse

Mandag 12. februar kl. 15.30. Studiekreds i præsteboligen

Mandag 19. februar kl. 15.30. Studiekreds i præsteboligen

Mandag 26. februar kl. 15.30. Studiekreds i præsteboligen

Onsdag, 6. marts kl. 17.00. Læsekreds i Immanuelskirken: Køresvenden

Mandag 11. marts kl. 19.30. Menighedsmøde ved Emil Hilton Saggau i menighedssalen

Onsdag 11. april kl. 17.00. Læsekreds i Immanuelskirken: Kejseren af Portugalien

Adresser

Præst: Jesper Tang Nielsen
Løngangsstræde 24,2., 1468 København K, tlf. 24 94 26 28
e-mail: jtn@kvvv.dk - hjemmeside: www.kvvv.dk

Københavns Valgmenighed

Formand:

Doris Ottesen,
Køjevænget 62, 2791 Dragør
Tlf. 26 83 46 42

Forretningsfører:

Ejvind Lynning
Maglestien 10, 2860 Søborg
Tlf.: 39 69 82 53 / 23 96 86 24
Bank: 2191 - 6897622120

Kirketjener:

Kirstine Tougaard Møller
Flakholmen 19, 3th.
2720 Vanløse
Tlf. 25 76 24 07

Organist:

Kristian Olesen
Stationsvej 1a, 4320 Lejre
Tlf. 20 76 07 32

Vartov Valgmenighed

Formand:

Heiner Lützen Ank
Ahlefeldtsgade 26., 1., tv, 1339 København K
Tlf. 53 34 16 05

Forretningsfører:

Niels Mattsson Johansen
Lysefjordsgade 10, 4tv, lejl. 2, 2300 København S
Tlf. 23 23 57 01
Bank: 6194 - 4170277452

Kirketjener:

Emil Nygård Johansen
Tagensvej 15, 2200 København N
Tlf. 26 37 48 54

Organist:

Kristian Olesen
Stationsvej 1a, 4320 Lejre
Tlf. 20 76 07 32

Valgmenighedernes hjemmeside er www.kvvv.dk

Bladets redaktion:

Jesper Tang Nielsen (ansvarshavende), Lilly Wiberg, Gudrun Haastrup
Forsidevignet: Peter Hentze

Afsender:

Københavns og Vartov
Valgmenigheder
Longangstræde 24, 2.
1468 København K

Gudstjenester i Vartov Kirke og Immanuelskirken*

Hvor intet andet er anført, varetages gudstjenesten af Jesper Tang Nielsen.

24. december (Juleaften)

Immanuelskirken kl. 13.30

Vartov Kirke kl. 15.00

25. december (Juledag)

Immanuelskirken kl. 10.00

26. december (2. juledag)

Vartov Kirke kl. 10.00

1. januar (Nytårsdag)

Vartov Kirke kl. 16.00

7. januar (1. søndag efter helligtrekonger)

Vartov Kirke kl. 10.00

14. januar

(2. søndag efter helligtrekonger)

Immanuelskirken kl. 10.00

21. januar

(Sidste søndag efter helligtrekonger)

Vartov Kirke kl. 10.00

28. januar (Søndag septuagesima)

Immanuelskirken kl. 10.00

Ved Doris Ottesen

4. februar (Søndag seksagesima)

Immanuelskirken kl. 10.00

Vartov Kirke kl. 16.00

11. februar (Fastelavns søndag)

Immanuelskirken kl. 10.00

18. februar (1. søndag i fasten)

Vartov Kirke kl. 10.00

25. februar (2. søndag i fasten)

Vartov Kirke kl. 10.00

Immanuelskirken kl. 16.00

3. marts (3. søndag i fasten)

Vartov Kirke kl. 10.00

10. marts (Midfaste)

Immanuelskirken kl. 10.00

17. marts (Mariæ bebudelses dag)

Vartov Kirke kl. 10.00

24. marts (Palmesøndag)

Vartov Kirke kl. 10.00

28. marts (Skærtorsdag)

Immanuelskirken kl. 10.00

29. marts (Langfredag)

Vartov Kirke kl. 10.00

30. marts (Påskelørdag)

Immanuelskirken kl. 17.00

Aftensang

31. marts (Påskedag)

Immanuelskirken kl. 10.00

1. april (2. påskedag)

Vartov Kirke kl. 10.00

*Immanuelskirken ligger på Forhåbningsholms Allé 20, Frederiksberg.